

Poetul Andrei Caucar a lansat două volume de versuri

Primul volum se numește Sânge de sub tălpile mele, a apărut în anul 2018 la Editura Fundației Culturale „Ion D. Sîrbu” din Petroșani și a fost distins cu Premiul „Ion D. Sîrbu” pentru Poezie, 2018. Prefața volumului este semnată de scriitorul Dumitru Velea. Al doilea volum poartă numele Cartea Suzanei, a apărut la Editura Inspirescu din Satu Mare în anul 2019 și are o prefață semnată de poetul Daniel Marian

Ioan Sebastian Bara

Andrei Caucar este originar din satul hunedorean Ohaba Ponor. Din cei mai fragezi ani, în timp ce era elev al unei școli profesionale din Oradea, unde a fost atras de dragostea pentru locomotive, are și primele încercări poetice. Prima poezie, intitulată Eu singur vin, îi este publicată în ziarul Crișana din Oradea.

A frecventat cenaclul literar orădean „Nebănuite trepte” în a cărui revistă omonimă publică versuri alături de nume consacrate ca: Gabriela Hurezeanu, Vasile Dan, Octavian Doclin. Participă și la cenaclul studenților de la Institutul Pedagogic din Oradea, unde e ascultat de distinsul intelectual și diplomat, ministru al Învățământului, Mircea Malița. Mai târziu, a fost membru al cenaclurilor Venus din Petrița și Panait Istrati din Petroșani.

După o viață întreagă dedicată profesiunii pe care a iubit-o, în care locomotiva a jucat un rol central, Andrei Caucar debutează la anii deplinei maturități, în anul 2011, cu volumul de poezii intitulat Poet găsit, apărut la Editura Măiastra din Târgu Jiu.

A publicat poezii în Ardealul literar, Opinii culturale, Tribuna, Vatra, Sintagme literare, Constelații diamantane, eCreator, Banchetul.

Nu este prima dată când dragostea pentru literatură, pentru poezie, face casă bună cu profesioni care aparent nu au nimic în comun cu sensibilitatea, cu visarea, cu dragoste pentru cuvânt.

Ambele volume lansate ne-au relevat un poet sensibil, cu un real talent și o forță lirică impresionantă. Imaginile poetice sunt de o mare delicatețe, ceea ce îl face pe scriitorul Dumitru Velea să afirme că Andrei Caucar „când se apropie de poezie are candoarea unui copil față de o floare”.

Iubitorii de poezie, iubitorii de frumos vor găsi, fără nicio îndoială, în ambele plachete de versuri, poezii care îi vor îndemna la visare, poezii care le vor stârni imaginația, poezii care îi vor purta într-o lume ideală, a frumosului și a iubirii.

Fiecare poezie pune în lumină strădania autorului de a „găsi cuvântul ce exprimă adevărul”, cum spunea Eminescu, referindu-se la trudnicul act al creației poetice. Este o creație care cere în primul rând chemare pentru arta cuvântului, o creație care cere talent bine dozat, bine șlefuit și, nu în ultimul rând, o permanentă căutare a unor imagini poetice expresive, de cele mai multe ori încărcate de simboluri. Dar cei care știu să aprecieze o poezie bună vor afla toate acestea în poezia

lui Andrei Caucar și se vor bucura de fiecare poem care poartă în el sufletul celui care l-a creat.

Poetul însuși mărturisește atât de sugestiv și, mai ales, cu o sinceritate impresionantă: „Nu îți cere nimeni să fii poet. Suntem voluntarii imposibil de oprit. Cei mai mulți nu înțeleg. Nici noi nu ne-am descoperit îndeajuns. (...) Sufletele noastre încărcate caută răspunsuri care nu există și atunci eliberăm versurile.”

Întâlnirea cu poetul Andrei Caucar s-a încheiat cu o sesiune de autografe oferite de autor pe volumele lansate.